

3
Liebermann d. 8. Dec.
1849

Fr. Capitain de Zartman

Da jeg for Bogen siden forle-
som, naar det forder jeg
forlader saa I den, at I
ville lat omstalt Thorvald
at følge med I den til Vaar
med bestemt at det naar
Thorvaldsens Insigt. Jeg jeg bringe
saa Manden og sende at for
omstalt list og touk
den nu min forskudte
Jeg for fører Capitain
Zartman skulde fornu
at. at for ikke melder
minde I den for at for
Thorvaldsen med; først buer
for jeg mig med at det med
shaktur, og Capitainen vil
sagtnes inden for en rigtig
ar for end at for the fine
ant midt Anserer den

Da jeg for Bogen siden forle-
som, naar det forder jeg
forlader saa I den, at I
ville lat omstalt Thorvald
at følge med I den til Vaar
med bestemt at det naar
Thorvaldsens Insigt. Jeg jeg bringe
saa Manden og sende at for
omstalt list og touk
den nu min forskudte
Jeg for fører Capitain
Zartman skulde fornu
at. at for ikke melder
minde I den for at for
Thorvaldsen med; først buer
for jeg mig med at det med
shaktur, og Capitainen vil
sagtnes inden for en rigtig
ar for end at for the fine
ant midt Anserer den

- Høy Dem og her naar de ikke
gjorde dem borte; Jeg
da Anstuel frem her saa
forstillelige, kunne de
go maektu ikke noen af
min Mening, og jeg vil
da blot sige dem, at jeg
nu Orer borte om at det
ligger i dems Magt at
saa Thorvaldsen sin
dem, men jeg nu ogsaa
Orer borte om at misse
de som Lige gyldig, alle
i minde maade Tild.
Saa følger den saa ingen
maade med; og jeg
maar da, Ibbet bulle
at den forlutt Rom,
i den Højde som den
de let vilde bringe den
med; - Jeg og Eufemius

thi i Landet storla mig saa
Jum, og da jeg kender
formaldsen saa godt, saabaa
jeg da vil indflyde det
af mig givne Vær
vil
t jeg
Det
t
und
ba
er
aller
er
u klag
at
sam
for

Men end alle Thors: Mamma saaledes saa at han
und fengotten mildt kom, der var det mig sagt, at min Vandring
mand, et Gyt. Far: sandt nok, det var sandt, at han havde
mildt tilbude Thors: at komme med sin, som forstod, at han
gjorde at Thors var for, det fik vi: der var det for sig selv at
vide, alligevel var det mig, som til hans Majestæt og Badet
saa givt Gyt. Orden i det minste at, lade sig til Rom
for at indbyde manden, som datteren gjorde, dog var
han søgen i Sølvsøen, og tiden. Der var blænd
man kiggede om at, det var den af

min Mening, og jeg vil
da blot sige dem, at jeg
nu Ords bærer om at det
ligger i hans Magt at
saa Thorvaldsen sin mand
dem, men jeg nu og saa
Ords bærer om at min
der var Lige gyldig, alle
i minde maade Tild.
Saa følger han saa ingens
maade mand, og jeg
maade da, det var blot
at sige for det Rom,
i den Gylde som min
der var mildt bringe sin
mand, og og sig selv